

Patroni Dębów

Dąb Nr 1

Książę Paweł Sapieha

Pełnił funkcje prezesa powstałego jeszcze w 1891r Stowarzyszenia Czerwonego Krzyża Mężczyzn i Dam dla Galicji. Był pierwszym Prezesem powstałego 18 stycznia 1919r. Komitetu Głównego Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża.

Książę Paweł Sapieha urodził się 1 września 1860 roku w majątku swojej babki Izabelli z Lubomirskich Sanguszkowej w Gumniskach pod Tarnowem. Jego lata dziecięce upłynęły pomiędzy Krasiczynem a Lwowem, gdzie ukończył gimnazjum. We Lwowie pomieszkiwał w domu dziadków Leona i Jadwigi przy ul. Kopernika 40. Po odbytej służbie wojskowej w armii CK Austrii, Paweł Sapieha studiował prawo na uczelni w Pradze, Wiedniu i Krakowie. Po studiach pracował w służbie państwowej jako koncypiant, a następnie komisarz starostwa w Przemyślu. Książę Paweł od dziecka wychowywany był w tradycjach patriotycznych. Sam zawsze działał w obronie narodu i popierał wszelkie inicjatywy mogące przybliżyć Polskę do odzyskania niepodległości.

Wybrany prezesem Stowarzyszenia Czerwonego Krzyża dla Galicji, całkowicie oddał się temu zadaniu, co szczególnie widoczne było w czasie I wojny światowej. Rodzina Sapiehów przeniosła się wówczas z Siedlisk do Lwowa, gdzie Książę Paweł organizował szpitale, sprowadzał pościel, bieliznę i leki dla rannych i chorych. Od 4 maja 1919 do 7 sierpnia 1919r. pełnił funkcje Prezesa Polskiego Czerwonego Krzyża, utworzonego po odzyskaniu niepodległości.

Pod koniec stycznia 1934r. zachorował na anginę i po czteromiesięcznej chorobie w wieku 74 lat skończył życie w Siedliskach 31 maja 1934r. Został pochowany w krypcie pod ołtarzem wybudowanego przez siebie kościoła w Siedliskach. Kościółek ten, jak i ufundowana dla ludności rusińskiej cerkiew, zachowały się do chwili obecnej. Kiedy w pięć lat później po 17 września 1939 r. Siedliska zostały zajęte przez armię sowiecką, „bojcy” zdewastowali kościółek i wyrzucili jego zwłoki z krypty. Zakopane zostały na pastwisku w pobliżu placu kościelnego. Ekshumowane zwłoki księcia w roku 1947 zostały przeniesione na miejsce obecnego spoczynku tzn. cmentarz parafialny w Siedliskach.

Dąb Nr 10

Hrabia Stanisław Maria Szeptycki

Generał major Cesarskiej i Królewskiej Armii Austrii – Węgierskiej i generał broni wojska Polskiego.

Urodził się 3 listopada 1867r. w Przyłbicach koło Jaworowa (obecnie Ukraina). Był synem Jana Kantego Remigiana hrabiego Szeptyckiego i Zofii Ludwiki Cecylii Konstancji Szeptyckiej, córki naszego znakomitego komediopisarza hrabiego Aleksandra Fredro.

Służył wojskowo od stopnia lejtnanta tj. podporucznika do generała broni w cesarskiej i Królewskiej Armii Austrii – Węgierskiej, w tym między innymi jako dowódca III Brygady Legionów Polskich, a następnie od kwietnia 1917 r. komendant całości Legionów i od października 1918 roku dowódcą Polnisch Wehrmark, podległemu dowództwu niemieckiemu. Zwolniony 5 XI 1918 roku z Cesarskiej i Królewskiej Armii, podjął służbę w Wojsku Polskim na stanowisku Szefa Sztabu Generalnego. W wojnie polsko – bolszewickiej w 1920 roku był dowódcą frontu północno – wschodniego i IV Armii. Po przewrocie majowym w 1926 roku był w stanie spoczynku.

Po zakończeniu II wojny światowej w wieku 78 lat został ponownie przyjęty do służby wojskowej w Wojsku Polskim. Przeniesiony następnie w stan nieczynny.

Powołany przez generała Michała Role – Żymierskiego, Naczelnego Dowódcę Wojska Polskiego (który przejął opiekę nad PCK) – pełnił generał Stanisław Szeptycki funkcje Prezesa Polskiego Czerwonego Krzyża od 25 kwietnia 1945 roku do 29 sierpnia 1945 roku (kiedy to na wniosek komisarza do spraw PCK został z tej funkcji przez generała Role – Żymierskiego odwołany). Ten niezwykle zasłużony dla Polski żołnierz był odznaczony:

Krzyżem Komandorskim Orderu Wojennego Virtuti Militarii, Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Odrodzenia Polski i czterokrotnie Krzyżem Walecznych. Generał broni od 1920 roku, ostatnie swoje lata życia spędził w ubóstwie.

Do końca swoich dni pozostał pod opieką PCK. Jest pochowany na cmentarzu wsi Korczyna (w której był ostatnim właścicielem) koło Krosna w województwie podkarpackim.

Dąb Nr 74 **Stanisław Kocur**

Urodzony 7 września. 1911 roku, zmarł 27 marca 1984 roku. Pełnomocnik Zarządu Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża na Okręg Rzeszowski w pierwszych latach powojennych.

Urzędujący Wiceprezes, Sekretarz Zarządu Wojewódzkiego Polskiego Czerwonego Krzyża w Rzeszowie w latach 1950 – 78, w latach 1955 – 1974 członek Zarządu Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża w Warszawie .

Od okresu lat powojennych do połowy lat 70 – tych główny animator działań Polskiego Czerwonego Krzyża w województwie rzeszowskim.

Inicjator w 1958 r. w skali kraju szkoleń i zakładania posterunków pracowników drogowych Polskiego Czerwonego Krzyża. Budowniczy Ośrodka Masowego Szkolenia Sanitarnego Polskiego Czerwonego Krzyża w Rymanowie Zdroju. Ojciec duchowy ruchu młodzieżowego Polskiego Czerwonego Krzyża w województwie rzeszowskim, jednego z najprężniejszych w tych czasach w kraju. Współtwórca ruchu honorowego krwiodawstwa i sióstr Polskiego Czerwonego Krzyża w województwie rzeszowskim. Współorganizował bieszczadzką grupę ratownictwa górskiego oraz szkolne drużyny ratownicze i posterunki sanitarne Polskiego Czerwonego Krzyża .